

EL TEMPS

“Millorar la relació amb Camps serà fàcil”

El socialista Antoni Francés, nou alcalde d'Alcoi gràcies al pacte amb el Bloc i Esquerra Unida, pensa que la relació de l'ajuntament amb la Generalitat millorarà ara que no hi ha un zaplanista al capdavant del consistori. “Els alcoians no perdonen el qui no treballa pel seu poble”, avisa.

Calía més moral per a creure que l'Alcoià retornaria a la segona divisió 42 temporades després o per a creure que l'esquerra recuperaria l'alcaldia al cap d'onze anys, enmig d'una marea de PP?

—Totes dues coses eren necessàries i es veia clar que es produirien. Política-ment, a la ciutat li calia un revulsiu, havia arribat a una situació molt preocupant; pel que respecta a l'Alcoià, feia uns anys que treballava amb seriositat i ja li tocava ascendir, tornar a fer història.

—Alcoi, la dotzena ciutat més gran del País Valencià, és la més important amb govern progressista estable, gràcies al pacte entre els vostres set regidors, els cinc del Bloc i els dos d'Esquerra Unida. Oriola —la sisena més poblada— i Benidorm —la novena—, tenen un alcalde verd i un de socialista, respectivament, però en minoria.

—Hem sumat 14 regidors, i el PP, 11. És una injecció de moral enorme, sobretot veient en quina situació política ha quedat tot Espanya, i el País Valencià en

particular, on hem perdut alcaldies importants, en què havíem dut a terme una gestió molt bona. A Alcoi, però, sempre hem estat molt *sui generis*, tot sovint hem anat contra corrent. Som un poble que lluita per allò que vol, independentment de les inèrcies que hi puga haver.

—Quin sentiment vau tenir durant la nit electoral? Les matemàtiques us posaven a l'abast l'alcaldia, però, malgrat això, els socialistes vau perdre tres milers de vots respecte a les municipals del 2007: passàreu del 33,2% al 25,2%...

—Vaig tindre dos sentiments contradictoris: una tristesa lògica pels mals resultats i la pèrdua de dos regidors, i una alegria per la possibilitat que la ciutat experimentara el canvi que li calia. Entre el sentiment de partit i el de la ciutat, però, va prevaldre l'alegria per Alcoi.

—Ha estat senzill d'arribar a l'acord tripartit? A Ontinyent o Burjassot no ho ha estat gens. Atenent el creixement

del Bloc –del 7,3% al 19,6%, de dos regidors a cinc–, vau estudiar la possibilitat de cedir-los l'alcaldia dos anys?

—Vam parlar de tot. Com a qualsevol negociació, tothom va partir d'uns màxims i va fer concessions. Fora com fora, teníem clar que els més votats érem nosaltres i que ens corresponia de liderar aquest ajuntament durant quatre anys. L'acord va ser més fàcil que no havia previst, en veure els resultats del 22 de maig. Teníem la responsabilitat històrica de conformar un govern d'esquerres i d'anteposar els interessos de la ciutadania; els anys d'oposició havíem coincidit en les qüestions bàsiques, cosa que ens ha permès d'arribar a un acord programàtic. Hi ha una bona sintonia entre els líders dels tres partits, també.

—El Bloc no us va proposar mai que el seu candidat, Rafa Carbonell, ocupara l'alcaldia, ni que fora dos anys?

—Vam parlar-ne, però mai no va ser una exigència *sine qua non*. Si no, no seríem on som... Exploràrem totes les possibilitats per a arribar a aquesta entesa.

—Ara fa tot just tres setmanes, a EL TEMPS, Joan Lerma va afirmar que els governs de coalició "atomitzen el mapa electoral i fan ingovernables els municipis". Què en penseu?

—En començar les negociacions, vaig posar una condició fonamental: o fèiem un acord de govern sòlid i estable, o no en fèiem cap. D'acords, n'hi ha hagut a moltes ciutats i de tota mena. Els pactes sempre són bons, però; és una pràctica

“L'acord va ser més fàcil que no havia previst, en veure els resultats del 22 de maig”

que caldria estendre, més enllà de si hom té majoria absoluta o no en té. Cal millorar les propostes que hom té amb les de la resta, a fi d'assolir el màxim consens possible. En tot cas, no som un tripartit, sinó un govern unit, coordinat i cohesionat que treballa amb un objectiu comú: Alcoi. Aquest és el nostre repte, perquè, si no ens en sortim, els ciutadans no ens ho perdonaran mai. A l'àmbit municipal –i no sols– anem entrant en un escenari en què les majories absolutes seran molt i molt complicades, sobretot per a l'esquerra. Per tant, hem de tenir molta cura de la cultura del pacte. La dreta és única, el PP, i l'esquerra ha de ser capaç d'entendre's. No s'entenen casos com el d'Extremadura o el de moltes poblacions andaluses, en què governa el PP tot i haver-hi majories d'esquerres.

—Vau esdevenir candidat del PSPV després d'unes eleccions primàries.

—Sí, en sóc un ferm defensor, per bé que són molt millorables.

—En quin sentit?

—No poden organitzar-se nou mesos abans de les eleccions. El candidat ha

de tindre temps per a elaborar el seu projecte polític, per a teixir el seu equip i per a consolidar-se davant la ciutadania. El nostre partit ha de mantenir les primàries, pense que tots n'haurien de tindre, però caldria que el candidat disposara almenys de dos anys per a fer-se conèixer.

—Hauríeu recomanat a Jorge Alarte i a Alfredo Pérez Rubalcaba de competir amb Antoni Asunción i Carme Chacón, respectivament? Les primàries enforteixen el cap de llista?

—Crec que sí. En el meu cas, les primàries van servir perquè la gent em coneguera més bé. Tant Alarte com Rubalcaba van presentar-se a un procés democràtic de primàries, però no hi va haver un candidat alternatiu, amb prou avals o prou ganes, per a competir-hi.

—Jordi Sedano, el vostre antecessor, és un destacat zaplanista. Això us posava l'alcaldia més a l'abast? Un candidat proper a Francisco Camps hauria obtingut un resultat millor?

—La relació entre Sedano i Camps ha passat factura al PP. Els ciutadans se n'han adonat, que hem perdut oportunitats i inversions, que no hem estat tractats com Alcoi es mereix. La manera de governar de l'equip anterior n'és una altra causa, però: a cap altra ciutat espanyola de més de 50.000 habitants el PP no ha perdut tants vots com els 4.500 d'ací.

—Que ara hi haja un alcalde socialista fa les coses encara més difícils, per als alcoians?

—Al contrari, ens ho fa més fàcil. Camps té l'oportunitat de demostrar que és el president de tots els valencians i que no discrimina ningú pel color del seu municipi... D'aquestes oportunitats, al País Valencià en té ben poques! Alcoi, Benidorm, Oriola, Vila-real i unes poquetes més. Millorar la relació que hi havia amb Camps serà fàcil, perquè no hi ha un enfrontament personal. Pot haver-hi diferències polítiques, però això no evitarà que la Generalitat aposte per la ciutat tant com calga.

—Un PP alcoià que passara a ser controlat pel campisme repercutiria en les inversions del Consell, amb l'objectiu de recuperar l'alcaldia el 2015?

—El PP té dirigents molt intel·ligents. Si volen guanyar les eleccions del 2015, el millor que poden fer és apostar per Alcoi. L'exemple més evident és Rafael Miró, que és el nou director de l'Impiva [Institut de la Mitjana i Petita Empresa

“Posar-li el nom a una plaça o a un carrer seria una bona manera d’homenatjar Ovidi”

Valenciana]. Han de ser capaços d’atraure nous projectes, com estic convençut que passarà. Els darrers quatre anys, de fet, les inversions que han arribat de la Generalitat, li les hem d’agrair a l’ex-consellera de Cultura, Trini Miró. Els alcoians no perdonen qui no treballa pel seu poble, i per això tinc clar que el PP, a través del Consell, hi apostarà a fons.

—**Els tres partits que sou al govern vau proposar, quan éreu oposició, de retirar el títol de fill adoptiu de la vila a l’ex-ministre Federico Trillo. Prendreu ara cap mesura sobre això?**

—Els socialistes no hem previst aquesta possibilitat. Si cap grup la proposa, l’estudiarem i actuarem en conseqüència. Cal reconèixer, però, que Trillo sempre ha estat vinculat a Alcoi: és diputat al Congrés per Alacant, és fester i hi venia cada any... I quan fou president del Congrés [1996-2000], quan els socialistes governàvem Alcoi però no la Generalitat ni l’estat, va aplanar-nos el camí i ens va obrir moltes portes, a més d’aconseguir que l’Associació de Sant Jordi fora reconeguda com a entitat d’utilitat pública. La seua gestió al Ministeri de Defensa, però, deixa en un segon pla els seus mèrits en favor d’Alcoi.

—**Un dels projectes més polèmics del PP és la creació d’un hotel al parc natural de la Font Roja. L’aturareu?**

—Sí. Només resta pendent de l’informe d’impacte ambiental de la conselleria, però no s’edificarà. Era un projecte personal de [Miguel] Peralta [alcalde del 2000 al 2003], Sedano i [del president de la Diputació, José Joaquín] Ripoll, cap dels quals ja no té responsabilitats de govern. Van atorgar les obres a una empresa de solvència dubtosa, que no se’n va fer càrrec. La Diputació va assumir la construcció d’un hotel que seria de gestió privada. Era una qüestió immoral.

—**Els jutjats d’Alcoi, els ha pagats l’ajuntament.**

—Mentre Trini Miró atreia inversions per a Alcoi, Peralta [conseller de Justícia i Administracions Públiques del 2004 al 2007] va permetre que fórem l’única

ciutat del País Valencià en què els jutjats no els havia pagats la Generalitat, sinó l’ajuntament, i sense signar cap conveni sobre com recuperar els quatre milions d’euros que havien costat. L’obra és a punt d’acabar-se, però no se’n farà ús abans no hi haja un acord amb la conselleria pel qual recuperem la inversió feta. He demanat una reunió urgent amb el nou conseller, Jorge Cabré. Entenc que la conselleria serà raonable i que ens abonarà el cost de les obres.

—**El bulevard, una actuació notable que costarà 27 milions d’euros, va ser ideada pels socialistes, però darrerament l’heu bescantada. Per què?**

—És un bon projecte per a Alcoi. Significa obrir una via de comunicació en una zona amb problemes de trànsit evidents, però no és tan urgent perquè ho paguem amb fons municipals, quan se n’hauria de fer càrrec la Generalitat. És un contracte negociat, públic-privat, del tot inassumible per a l’ajuntament.

—**Amb Enrique Ortiz, encausat pel cas Brugal i amic íntim de Ripoll...**

—Sí. Dels 27 milions, 14 són de manteniment i d’interessos, amb una hipoteca de 20 anys. La Generalitat va pagar la primera fase al 100%, però després se n’ha desentès, i no podem fer front a uns recursos que no tenim. A més, abans de continuar, volem consensuar el projecte amb els veïns.

—**Al programa prometieu de millorar el centre històric. Què cal fer-hi?**

—Tot el centre és en situació de decadència. En enregistrar-hi la pel·lícula *Balada triste de trompeta*, inspirada en una ciutat de postguerra encara sota els efectes dels bombardeigs, ni tan sols va caldre retocar-lo. Cal recuperar-lo, és on més estima hem de posar i on el comerç ha de ser més viu, a més de crear-hi espais de convivència. Hem de mantenir la seua idiosincràsia, però revitalitzar-lo.

—**Heu anunciat, també, la creació de l’Oficina d’Atenció Ciutadana.**

—Abans d’acabar l’any tindrem un reglament de participació ciutadana pel qual els veïns ens diran si som diligents

o no. Oferim transparència i demanem col·laboració als ciutadans, per tal que ens equivoquem el mínim possible.

—**El campus alcoià de la Universitat Politècnica de València podria ajudar a reobrir alguna de les 300 naus industrials que són buides?**

—És clar. Volem fer costat a l’emprenedor i a l’estudiant perquè, en acabar els estudis, dispose de totes les facilitats per a desenvolupar les seues capacitats a Alcoi, per comptes d’anar-se’n. Tenim pensat de fer habitatges-taller, com ja hi ha en algunes ciutats europees.

—**Els governs alcoians del PP no van voler retre cap homenatge a Ovidi Montllor, mort l’any 1995. N’hi haurà cap, properament? Se n’han fet a diverses ciutats, però no a la vostra...**

—Ovidi Montllor és una figura cabdal de la cultura de la nostra ciutat. Els governs socialistes van nomenar-lo fill predilecte i van esforçar-se a editar la seua obra. No hem estudiat de quina manera l’homenatjarem, però és clar que ho farem. Una bona manera podria ser posar el seu nom a una plaça o a un carrer. Mereix un reconeixement públic.

—**Hi ha centenars d’artistes alcoians, més enllà de la música. Heu pensat com fomentar-ne la projecció?**

—Aquest potencial cultural hem de transformar-lo en una indústria que genere ocupació. Hem de crear una plataforma d’impuls a la cultura, com al seu dia n’hi va haver de foment de la indústria en general. L’ajuntament ha d’ajudar els creadors perquè tinguen èxit.

—**El PP va aprovar el topònim Alcoy. Penseu suprimir-lo?**

—*Alcoi* i *Alcoy*, tots dos són vàlids. El PP, certament, va marginar la nostra llengua, no en feia cap ús. Hem de contribuir a normalitzar-la tant com puguem, sobretot perquè la gran majoria d’alcoians parla en valencià. Els comunicats i la informació que eixiran de l’ajuntament seran en valencià, i en direm *Alcoi*.

—**Acabem. Hi desfilirà cap mora o cap cristiana abans del 2015, a Alcoi?**

—Amb diàleg i consens, també avançarem en el procés d’integració de la dona a la festa. Cal normalitzar aquesta situació, la llei és igual per a tothom, els homes i les dones tenen els mateixos drets. Treballarem en aquest sentit.

Victor Maceda

“Avançarem en la integració de la dona a la festa, la llei és igual per a tothom”